תכנית פעולה כוללת ליישום החלטה 1325 של מועצת הביטחון של האו"ם

הארגונים היוזמים של פרויקט יצירת תכנית הפעולה הכוללת:

איתך مَعَكِ משפטניות למען צדק חברתי, שוות –המרכז לקידום נשים בזירה הציבורית במכון ון ליר בירושלים, אג'נדה–השדרה–עורו

מנהלת הפרויקט:

עו"ד ענת טהון אשכנזי

מנחות תהליך יצירת תכנית הפעולה:

נור פאלח וד"ר יופי תירוש

נציגות הארגונים בצוות היגוי הפרויקט:

עו"ד קרן שמש–פרלמוטר, פרופ' נעמי חזן, פרופ' חנה הרצוג, הדס בן–אליהו, רונה ברייר–גארב, ענת סרגוסטי, ורד כהן–ברזילי

רשימת הארגונים שהיו שותפים ליצירת תכנית הפעולה מפורטת בעמוד 43

לוגו וקונספט:

רוני לויט

עיצוב גרפי:

דורית יורדן דותן

31.10 .2013

*תוכן מסמך זה אינו משקף את עמדת הגורמים התומכים

תוכן העניינים

הקדמה 5

יעדי התכנית

יעד ראשון: ייצוג שוויוני של נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה במוקדי קבלת החלטות, ברמה הלאומית וברמה המקומית

שילובן של נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה במוקדי קבלת החלטות 11

עידוד ותמיכה בנשים ובנערות מנהיגות ובהתארגנויות של נשים מקהילות מגוונות 17

יעד שני: הטמעת ניתוח מגדרי בקבלת ההחלטות, ברמה הלאומית וברמה המקומית 19

יעד שלישי: הגנה על נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה מפני סוגי האלימות השונים המופנים נגדן, במרחבים הפרטיים והציבוריים

מיגור אלימות מינית 23

מיגור אלימות במשפחה 28

שיקום והעצמה של נשים ונערות נפגעות אלימות 33

הגנה מפני אלימות נגד פעילות פוליטיות ופעילות לשמירה על זכויות אדם 36

סיוע בתקופות של החרפת לחימה 37

יעד רביעי: מניעת סכסוכים אלימים ומיגור הגזענות

הטמעת תכניות חינוך נגד גזענות, קידום ותמיכה של מעורבות חברתית וקבלת הזולת בכל המסגרות הלימודיות 39

מיגור הדרת נשים במרחב הציבורי 40

יצירת רשת בינלאומית בין נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה

יעד חמישי: קידום תכנית הפעולה והטמעת החלטה 1325 במשרדי הממשלה 41

נציגות הארגונים והפעילות אשר השתתפו ביצירת תכנית הפעולה הכוללת 43

הקדמה

במעמד מכונן וחגיגי, קיבלה מועצת הביטחון של האו״ם ב-31 באוקטובר 2000 את החלטה 1325, המכירה בעובדה כי נשים הן מפתח לקידום תהליכי שלום בני-קיימא ולסיום סכסוכים אלימים. בהחלטה 1325 מועצת הביטחון מכירה בחשיבות תפקידן של נשים במניעת סכסוכים אלימים וקובעת את חובת המדינות החברות באו״ם לשלב נשים בכל מוקדי קבלת ההחלטות, בייחוד באלו העוסקים בסוגיות של ביטחון ושלום. לצד חובה זו, קוראת מועצת הביטחון למדינות החברות באו״ם לפעול להגנה על נשים מפני אלימות, תוך כיבוד ללא סייג של הדין הבינלאומי הנוגע לשמירה על שלומן וזכויותיהן של נשים ונערות.

בעקבות ההחלטה ההיסטורית,[1] גיבשו עשרות מדינות ברחבי העולם תכניות פעולה לאומיות (National Action Plans) להטמעת עקרונות החלטה 1325, ובכללן ארצות הברית, בוסניה, סרביה, ליבריה, בריטניה, ספרד, נורווגיה והפיליפינים.

מדינת ישראל הייתה המדינה הראשונה בקרב חברות האו״ם אשר הטמיעה בחוק שיווי זכויות האישה[2] מרכיבים מעקרונות החלטה 1325, אולם ממשלות ישראל טרם אימצו תכנית פעולה כוללת ליישום ההחלטה.

הרקע לכתיבת תכנית פעולה כוללת בישראל

עשרות שנים נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה בישראל מנהיגות צדק חברתי בכל תחומי החיים. לנשים הישגים רבים בתחומי מומחיות מגוונים, ובהם: כלכלה, תעסוקה, מדע, ביטחון, יזמות, בריאות, חינוך, מדיניות חוץ, משפט, תקשורת ואמנות.

התנועה הפמיניסטית פועלת לאורך השנים לקידום צדק מגדרי, למיגור האפליה נגד נשים ולהעמדת הנושאים הללו במרכז השיח הציבורי. בעקבות עשייה רבת חזון, נפרצו מחסומים רבים ונרשמו הישגים בייצוג של נשים בספירה הציבורית, בהטמעת הגישה המגדרית לתוך השיח הרווח ובחיוב המדינה לנקוט באמצעים מגוונים כדי להגן על נשים מפני אלימות. עשרות אלפי נשים, מכלל הקהילות והקבוצות, פועלות לחיזוק התפקידים החשובים של נשים וארגוני נשים[3] בחברה, כפי שהוכרו בהחלטה 1325 של מועצת הביטחון של האו״ם.

---

1 ההחלטה קיבלה משנה תוקף במשך השנים בהחלטות נוספות של מועצת הביטחון של האו״ם: 1820 (2008), 1888 (2009), 1889 (2009), 1960 (2010), 2106 (2013).

2 תיקון 4 לחוק שיווי זכויות האישה התשי״א-1951 על ידי חברות הכנסת לשעבר יולי תמיר ואתי לבני בסיוע ארגון אשה לאשה מרכז פמיניסטי חיפה וארגוני נשים נוספים.

3 ארגוני נשים - ארגונים לא ממשלתיים המצהירים כי אחת ממטרותיהם היא קידום ומימוש זכויות של נשים.

על אף ההישגים הרבים, עדיין קיימת בחברה אפליה עמוקה על רקע מגדרי, ובמסגרתה נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה מודרות כמעט כליל ממוקדי קבלת ההחלטות. הדרתן של נשים ממוקדי ההשפעה וההכרעה בולטת בכל התחומים ובאה לביטוי, בין היתר, במספר המועט של נשים מכל קבוצות האוכלוסייה בממשלה, בכנסת ובתפקידי עיצוב מדיניות בכירים במשרדי הממשלה השונים.

לצד ההדרה של נשים, בולטת האלימות הננקטת נגד נשים בצורות ובדרכים שונות, כביטוי חמור של האפליה המתמשכת כלפיהן.

ברוח החלטה 1325 של מועצת הביטחון, המכירה בהשפעה הייחודית שיש לסכסוכים אלימים על מצבן של נשים, נכון לקשור בין אפליה זאת כנגד נשים והפגיעה הייחודית בהן, ובין הסכסוך האלים המתמשך שבו ישראל שרויה. החיים בצל איום מתמשך, היעדר גבולות מוסכמים והיעדר הסדר קבע מדיני משפיעים באופן ישיר ועמוק על נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה.

לאור כל זאת, כדי להוביל למימוש כולל ורחב היקף של החזון הטמון בהחלטה 1325, לאפשר השמעת קולות של נשים מקבוצות אוכלוסייה שונות ויצירת חברה טובה יותר, נדרשת בישראל תכנית פעולה כוללת ממשלתית ליישום עקרונות החלטה 1325. **מסמך זה מבקש לקדם את האימוץ של תכנית פעולה ממשלתית כוללת בישראל ובתוך כך להציע תכנית פעולה, אשר תהווה תשתית נרחבת לתכנית הפעולה הממשלתית.**

התהליך ליצירת תכנית הפעולה הכוללת המוצגת במסמך זה

מתוך אמונה בתכנית פעולה כוללת ככלי ליישום החלטה 1325, החל מינואר 2012 פועלים ארגוני נשים לקדם כתיבת תכנית פעולה כוללת, אשר תהווה בסיס לתכנית הממשלתית העתידית.

במסגרת התהליך ליצירת תכנית הפעולה הכוללת המוצגת במסמך זה, נערכו תשעה "שולחנות עגולים" בתל אביב, בירושלים ובבאר שבע. בכל מפגש השתתפו נציגות מעשרות ארגוני נשים וזכויות אדם ופעילות פמיניסטיות ממגוון רחב של עמדות, זהויות ותחומי מומחיות, אשר נרתמו ותרמו לדיונים ולניסוח המסמך מניסיונן, מעשייתן הענפה והמומחיות שלהן. במפגשים אלה נדונו הגדרות היסוד המבססות את התכנית וכן הדרכים למימוש היעדים שהוצבו בתכנית. בד בבד עם המפגשים, נערכו עשרות פגישות עם קבוצות ממגוון אוכלוסיות בחברה האזרחית על מנת לסייע בגיבוש תכנית הפעולה הכוללת.

תכנית הפעולה הכוללת הנה פרי הסכמות שנרקמו במסגרת תהליך היצירה המשותף. היעד מרכזי שהוגדר בתהליך הוא לעצב תכנית פעולה כוללת ליישום החלטה 1325 אשר תאומץ בידי ממשלת ישראל. זאת מתוך האמונה כי אימוץ ויישום תכנית פעולה כוללת על בסיס מסמך זה יובילו לשינוי תמונת המצב של נשים מכל הקבוצות, הקהילות והזהויות בחברה בישראל. התכנית נכתבה בהשראת תכניות פעולה ליישום החלטה 1325 במדינות שונות ברחבי העולם, תוך אימוץ חלקים ורכיבים אשר נמצאו הולמים ורלוונטיים לתכנית בישראל, לצד יעדים ומטרות השאובים מתוך ההוויה

הייחודית של החברה בישראל.
במהלך הדיונים ליצירת תכנית הפעולה הכוללת התמודדו המשתתפות עם העובדה כי התהליך מתקיים בטרם נקבעו גבולות מוסכמים למדינת ישראל. על כן יש ניסיון במסמך לקדם את יישום החלטה 1325, תוך הכרה במורכבותה הפוליטית בקרב גורמים בחברה האזרחית ובתוך גופי המדינה. משתתפות התהליך ביטאו את האמונה שיישום תכנית הפעולה הכוללת על ידי מימוש כלל היעדים המצויים בתכנית מבטיח התקדמות משמעותית לעבר גיבוש פתרון מדיני וביסוס שלום בר-קיימא. במסגרת התהליך, משתתפות רבות קראו לסיום הכיבוש כתנאי להפסקת האלימות והסכסוך. לא גובשה הסכמה על קריאה זו, אולם כלל הנשים שהשתתפו בתהליך קראו לסיום הסכסוך.

עיקרי ההמלצות בתכנית הפעולה הכוללת

התכנית מתבססת על תפיסה כוללת שבמסגרתה מוצע כי יתבצעו פעולות חשובות בכמה תחומים עיקריים במקביל, תוך תיאום ושילוב ביניהם בהיבטי התוכן, הגורמים האחראים, המשאבים המוקצים ולוח הזמנים. ביצוע התכנית באופן זה, תוך יצירת מסגרת ארגונית ותקציבית רב-שנתית, יבטיח את השגת היעדים.
החזון הטמון בתכנית ועובר כחוט השני בכל היעדים, המטרות והפעולות המוצעות בה הוא הגדרת יסוד מחודשת של המושג "ביטחון". על פי הגדרת היסוד המוצעת, ביטחון לחברה בישראל כולל הגנה מפני אלימות במרחבים הציבוריים והפרטיים; הפסקה של מצב הלחימה המתמשך; שמירה על זכויות פוליטיות, חברתיות וכלכליות וקידומן; חופש מכפייה דתית; חופש מדיכוי שנובע משלילת זכויות אישיות וקולקטיביות ומאלימות הזורעת הרס והרג של חפות וחפים מפשע; מתן הזדמנויות שוות לנשים ממגוון אוכלוסיות בכלכלה, בחינוך, בתעסוקה, בבריאות ובדיור. תכנית הפעולה מבוססת על הגדרת ביטחון הכוללת: הסדר שלום, קביעת גבולות מוסכמים, נסיגה משטחים כבושים, מניעת סכסוכים אלימים וכינון שלום בר-קיימא.

יעד ראשון: ייצוג שוויוני של נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה במוקדי קבלת החלטות, ברמה הלאומית וברמה המקומית

"ייצוג שוויוני" משמעו ייצוג מספרי שווה למגוון נשים מכל קבוצות האוכלוסייה, לרבות נשים המשתייכות לקבוצות המופלות על רקע דת, מגדר, גזע, לאום, מוצא אתני, גיל, מצב כלכלי-חברתי, אזור גיאוגרפי, צבע עור, מוגבלות ועוד.

היעד הראשון בתכנית כולל דרכים: לשילוב שוויוני של מנהיגות נשית מגוונת ופורצת דרך בכל תחומי העשייה והידע: בממשלה, בכנסת, ברשויות מקומיות, במוסדות דת ובגופי ציבור נוספים; ליישום כל דין המחייב מימוש שוויון מלא בין המינים; לשיתוף שוויוני של נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה ושיתוף ארגוני נשים בכל הליך פורמלי או בלתי פורמלי של קבלת החלטות בכל התחומים, לרבות נושאי חוץ וביטחון ובכלל זה בכל משא ומתן מדיני לשלום.

התפיסה העומדת בבסיס התכנית היא ששילוב שוויוני של נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה במוקדי קבלת החלטות מקדם את האינטרס של שלום וביטחון לכלל החברה בישראל.

"ייצוג נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה" פירושו שילוב נציגות מקבוצות בכל הגילים של נשים חרדיות, מזרחיות, ערביות (מוסלמיות, נוצריות, דרוזיות ובדואיות, דתיות וחילוניות), אשכנזיות, להטבא"ק (לסביות, הומוסקסואלים, טרנסקסואלים, א-מיניים וקווירים), יוצאות אתיופיה, דוברות רוסית, בעלות מוגבלות, מהגרות עבודה, מבקשות מקלט ועוד קבוצות נשים באוכלוסייה אשר אינן נכללות ברשימה זו. מימוש ערך הייצוג המגוון טומן בחובו הכרה בכך שישנן קבוצות מודרות אשר הדרתן טרם אובחנה או הומשגה, ועל כן, כחלק מהשאיפה להגשמת ייצוג מגוון, יש להתמיד ולזהות קבוצות נוספות בחברה שזכותן לייצוג בהליכי קבלת החלטות טרם הוכרה וגובשה.

כחלק ממימוש היעד הראשון בתכנית הפעולה נכללות דרכים לסיוע ולתמיכה במנהיגות של נשים ונערות מקהילות מגוונות על מנת לאפשר ולעודד מנהיגות מגוונת ממנעד הזהויות, הקולות, האינטרסים ונקודות המבט השונות בחברה בישראל.

יעד שני: הטמעת ניתוח מגדרי בכל מוקדי קבלת ההחלטות, ברמה הלאומית וברמה המקומית

"הטמעת ניתוח מגדרי" הנה אסטרטגיית פעולה להשגת השתתפות שווה בחיים הפוליטיים והציבוריים. אסטרטגיה זו מקדמת שילוב של

נקודת מבט מגדרית בכל תהליך של חשיבה, תכנון, הקצאת משאבים וקבלת החלטות כבסיס להשגת שוויון מגדרי בחברה.
היעד השני בתכנית הפעולה כולל דרכים להטמעת ניתוח מגדרי ושיקולים מגדריים (gender mainstreaming) כחלק מהליך קבלת ההחלטות בכל רשויות השלטון ובכל תחומי החיים, לרבות נושאי חוץ וביטחון. התפיסה העומדת בבסיס יעד זה הינה כי הכללת שיקולים מגדריים בכלל הדיונים וההחלטות מצד הממשל היא בסיס ותנאי לחברה צודקת, בטוחה ושוויונית לכלל אלה החיות והחיים במדינה.

יעד שלישי: הגנה על נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה מפני סוגי האלימות השונים המופנים נגדן, במרחבים הפרטיים והציבוריים

ההגנה על נשים מפני אלימות, על פי הדין הישראלי והבינלאומי, מבוססת על ההכרה כי לאלימות המופעלת נגד נשים יש מאפיינים ייחודיים, לכן יש לנקוט דרכים ייחודיות ומגוונות למיגורה.
היעד השלישי בתכנית הפעולה כולל זיהוי של כלל סוגי האלימות שסופגות נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה במרחבים הציבוריים והפרטיים וציון הפעולות והכלים שיש לנקוט כדי להביא לצמצומם ולביטולם. עקרון העל הבולט בכלל הפעולות הנכללות בתכנית הנו חשיבות שיתוף הפעולה הבין מערכתי, תוך שימת דגש במתן מענה לצרכים הייחודיים של קבוצות אוכלוסייה שונות ומגוונות.

יעד רביעי: מניעת אלימות וסכסוכים ומיגור הגזענות

מניעת אלימות וביסוס ערכים של שלום מותנים בהטמעת ערכים של שוויון, קבלת הזולת, עידוד מעורבות חברתית, הכללת קבוצות שונות באוכלוסייה בשיח הציבורי ומתן חופש ביטוי לביקורתיות, מעורבות חברתית ולדרכי מחאה לא אלימה.
היעד הרביעי כולל הכרה בחובת המדינה, הלכה למעשה, לפעול למניעת אלימות וגזענות כלפי קבוצות מגוונות באוכלוסייה לרבות אפליה על רקע דת, מגדר, גזע, לאום, מוצא אתני, גיל, מצב כלכלי-חברתי, אזור גיאוגרפי, צבע עור, מוגבלות ועוד.
כחלק מיעד זה, מוצעת בתכנית הפעולה רשת של שיתוף פעולה בין נשים לביסוס שלום בר-קיימא. שלום וביטחון מלאים באזור יתגשמו על ידי שיח משותף ליישום ההחלטה עם ארגוני נשים ופעילות פמיניסטיות בישראל וכן יצירת רשת חברתית של נשים מכל העולם, ובפרט מהמזרח התיכון.

יעד חמישי: קידום תכנית הפעולה והטמעת החלטה 1325 במשרדי הממשלה

תכנית הפעולה הכוללת מניחה את התוואי הנובע מעקרונות החלטה 1325, ובמסגרתה מוגדרים: יעדים להשגת כלל מטרות החלטה 1325, מדדים לבחינת מימוש היעדים, אחריותיות (Accountability) של משרדי הממשלה השונים ואופן הסדרת שיתוף הפעולה עם החברה האזרחית בהכנת התכנית ובמימוש יעדיה.

על מנת להוביל לקידום תכנית הפעולה הכוללת, לאימוצה וליישומה, מוצע להקים גוף ממשלתי הכולל נציגות ונציגים ממשרדי הממשלה הרלוונטיים השונים. גוף ממשלתי זה יהא אחראי לתיאום ולפיקוח של כלל הגורמים הממונים על יישום התכנית ויהא מחוייב בדיווח לראש הממשלה.

תכנית פעולה כוללת ליישום החלטה 1325 של מועצת הביטחון של האו"ם

יעד ראשון:

ייצוג שוויוני של נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה במוקדי קבלת החלטות, ברמה הלאומית וברמה המקומית

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
מטרה ראשונה - שילובן של נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה במוקדי קבלת החלטות			
1. ייצוג שוויוני של נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה בכנסת ובממשלה.	1.1 הכללת החובה לייצוג שוויוני של נשים בסעיף 19א לחוק המפלגות, התשנ"ב-1992, ולפיה מחצית מרשימת המועמדים/ות יהיו נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה באופן כזה שברשימת המועמדים, מכל שני מועמדים ברשימה יהיה ייצוג שווה לשני בני המינים. הצעת החוק תכלול סנקציה בגין אי מילוי הוראות החוק.	1.1.1 מחצית מרשימת המועמדים/ות יהיו נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה באופן כזה שברשימת המועמדים, מכל שני מועמדים ברשימה, יהיה ייצוג שווה לשני בני המינים. 1.1.2 בבחירות הקרובות לכנסת יוגשו רשימות בהן 40% מכל עשירייה של מפלגה, יהיו נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה.	הכנסת.
	1.2 הכללת החובה לייצוג שוויוני של נשים בוועדת השרים לביטחון לאומי 'הקבינט המדיני-ביטחוני' על ידי תיקון סעיף 6 בחוק הממשלה, התשס"א-2001.	1.2.1 ייצוג שוויוני של 50% נשים לפחות ממגוון קבוצות האוכלוסייה, בוועדת השרים לביטחון לאומי 'הקבינט המדיני-ביטחוני'.	הכנסת, משרד ראש הממשלה.
	1.3 חובת ייצוג לנשים בוועדת השרים לענייני חברה וכלכלה ('הקבינט החברתי-כלכלי'), על ידי הוספת סעיף לחוק הממשלה, התשס"א-2001 המתייחס להרכב ולסמכויות ועדת השרים לענייני חברה וכלכלה, לרבות חובת ייצוג שוויוני לנשים בוועדה.	1.3.1 ייצוג שוויוני של 50% נשים לפחות ממגוון קבוצות האוכלוסייה בוועדת השרים לענייני חברה וכלכלה 'הקבינט החברתי-כלכלי'.	הכנסת, משרד ראש הממשלה.

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
	1.4 מינוי נציגות של ארגוני נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה כמשקיפות קבועות בוועדות הכנסת השונות. הארגונים יהיו מגוונים בעמדות ובזהויות וייבחרו בידי הוועדה לקידום מעמד האישה בכנסת. בכל מושב של הכנסת יוחלפו חלק מן הארגונים.	1.4.1 זוויות מבט מגוונות הנוגעות לפרספקטיבות מגדריות יבואו לביטוי בפרוטוקולים של הוועדות השונות. 1.4.2 סעיפי חקיקה בתחומים מגוונים יכללו פרספקטיבות מגדריות שונות. 1.4.3 מעת לעת יפיקו הארגונים המשקיפים דוחות על מידת שילובם של שיקולים מגדריים בישיבות הוועדות.	הכנסת, ארגוני נשים.
2. ייצוג שווה לנשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה בדרגים בכירים במשרדי הממשלה.	2.1 המשך וחיזוק המגמה לייצוג שוויוני למגוון קבוצות האוכלוסייה בדרגים הבכירים במשרדי הממשלה, לרבות בתפקידי מנכ"ל משרדים ממשלתיים.	2.1.1 יישום מלא של כלל הוראות הדין הקובעות ייצוג הולם לנשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה בדרגים הבכירים. יישום הדין יחול על מגוון צורות ההעסקה המתקיימות בשירות המדינה.	משרדי הממשלה, האגף לקידום נשים בנציבות שירות המדינה, הממונות על מעמד האישה במשרדי הממשלה.

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
3. ייצוג שוויוני לנשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה בגופים סטטוטוריים ובכל ועדה ציבורית, ועדת חקירה ממלכתית וממשלתית, וצוות לעיצוב מדיניות לאומית שממנה ראש/ת הממשלה, הממשלה, שר/ה, ס.שר/ה או מנכ"ל משרד ממשלתי, כנסת וועדה בכנסת.	3.1 יישום מלא של הוראות סעיף 1ג6 לחוק שיווי זכויות האישה, התשי"א-1951, הקובע ביטוי הולם לנשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה בוועדה ציבורית, ועדת חקירה ממלכתית, ועדת בדיקה ממשלתית וצוות לעיצוב מדיניות לאומית בכל תחום.	3.1.1 השתתפות שוויונית של מגוון נשים בכל הוועדות והצוותים החוסים תחת החוק. 3.1.2 השתתפות של נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה כך שבסוף כל שנה יהיו לפחות שתי נציגות מקבוצות מופלות שונות בשתיים מתוך סך כל הוועדות שהוקמו באותה שנה. המעקב ואיסוף הנתונים ייעשו בידי הרשות לקידום מעמד האישה.	כלל משרדי הממשלה, הרשות לקידום מעמד האישה, הוועדה לקידום מעמד האישה בכנסת.
	3.2 הכללת החובה בסעיף 1ג6 לחוק שיווי זכויות האישה, התשי"א-1951 לפרסם הקמה של כל גוף ציבורי החוסה תחת החוק ברשומות.	3.2.1 פרסום כל גוף ציבורי החוסה תחת החוק ברשומות. 3.2.2 כל משרד ממשלתי יפרסם במאגר מידע אלקטרוני את הרכבי הוועדות והצוותים החוסים תחת החוק, על פי פילוח מגדרי והשתייכות לאחת הקבוצות באוכלוסייה, בהתבסס על דיווח של משתתפות/י ההרכב. הרכבי הוועדות יפורסמו לפני תחילת עבודת הוועדה.	הוועדה לקידום מעמד האישה בכנסת.
	3.3 יישום סעיף 8א(ב1) לחוק הממשלה, התשס"א-2001 הקובע ייצוג שווה בין המינים בוועדת בדיקה ממשלתית.	3.3.1 ייצוג שוויוני של שני המינים, ממגוון קבוצות האוכלוסייה, בוועדות בדיקה ממשלתיות ודיווח על הרכב המינוי לרשות לקידום מעמד האישה.	הכנסת, משרד ראש הממשלה, הרשות לקידום מעמד האישה.

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
	3.4 הכללת חובת ייצוג שווה לנשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה במועצה לביטחון לאומי, ביושבה כצוות המייעץ למטה לביטחון לאומי, על-ידי הוספת סעיף 9א, לחוק המטה לביטחון לאומי, התשס"ח- 2008.	3.4.1 ייצוג שוויוני של נשים במטה לביטחון לאומי והחלת חוק המינויים לעניין ייצוג הולם של העובדים במטה לביטחון לאומי.	משרד ראש הממשלה.
	3.5 תיקון סעיף 6(א) לחוק הדיינים, התשט"ו - 1955 הכללת חובת ייצוג הכוללת לפחות 40% ייצוג לאחד מבין שני המינים בוועדה למינוי דיינים.	3.5.1 מינוי נשים בגופים הפועלים למינוי אנשי דת העוסקים בדיני אישות, בדתות השונות.	
	3.6 החלת חוק שיווי זכויות האישה על גופים למינוי אנשי דת, על ידי תיקון סעיף 7(ג) לחוק שיווי זכויות האישה, התשי"א-1951 וביטול ההחרגה מתחולת חוק שיווי זכויות האישה.	3.6.1 חובת ייצוג שוויוני בכל הגופים הפועלים למינוי אנשי דת, בכל הדתות. 3.6.2 עד שיושג שוויון מלא, יהא בגופים אלה תוך 3 שנים ייצוג הולם הכולל לפחות 40% ייצוג לאחד מבין שני המינים.	הכנסת.
	3.7 חובת ייצוג הכוללת לפחות 40% ייצוג לאחד מבין שני המינים במשרות ניהול בבתי הדין הדתיים.	3.7.1 מינוי של נשים לבתי הדין הדתיים של כל הדתות.	
4. ייצוג שווה לנשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה ברשויות המקומיות.	4.1 תיקון סעיף 35 לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), התשכ"ה-1965 והכללת החובה שלפיה בכל צמד מועמדים ברשימה יהיה ייצוג לשני המינים.	4.1.1 ייצוג שוויוני לנשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה ברשימות המפלגות למועצות הרשויות המקומיות.	הכנסת.

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
	4.2 הכללת חובת ייצוג שוויוני לנשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה בוועדות ממונות, על-ידי תיקון סעיף 145 לפקודת העיריות [נוסח חדש].	4.2.1. ייצוג שוויוני לנשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה בוועדות שממנה שר/ת הפנים ברשויות המקומיות.	הכנסת.
5. הגברת ההשתתפות של נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה במשא ומתן לשלום ובכל ועדה או גוף המוקמים לשם מניעה, ניהול או פתרון של סכסוך מדיני או בינלאומי, לרבות ניהול משא ומתן, ובכלל זה לקראת חתימה על הסכם ביניים או על חוזה שלום.	5.1 יישום מלא של סעיף 1ג6 לחוק שיווי זכויות האישה וייצוג שוויוני לנשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה בצוותי משא ומתן לשלום, כלשון החוק: כל ועדה או גוף שהוקמו "לשם מניעה, ניהול או פתרון של סכסוך מדיני או בינלאומי, לרבות ניהול משא ומתן, ובכלל זה לקראת חתימה על הסכם ביניים או על חוזה שלום".	5.1.1 ייצוג שוויוני של נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה בכל צוות משא ומתן לשלום (פורמלי ובלתי פורמלי), בכל הדרגים, כאמור בלשון החוק. 5.1.2 דיווח לוועדת החוץ והביטחון בכנסת, לוועדה לקידום מעמד האישה בכנסת ולרשות לקידום מעמד האישה על מינוי הרכב צוות המו"מ, עם פילוח מגדרי והתייחסות למגוון החברתי הבא לביטוי בהרכב הצוות.	משרד ראש הממשלה, משרד החוץ, משרד הביטחון.
	5.2 הכללת נוהל במשרד החוץ למינוי שוויוני של נשים במשלחת ישראל לאו"ם. 5.3 הכללת נוהל במשרדי הממשלה למינוי שוויוני של נשים בועדות משותפות (דו-צדדיות או רב-צדדיות) שיוקמו לשם יישום ההיבטים האזרחיים של הסכם ביניים או חוזה שלום, כולל הסכמים כלכליים.	5.2.1 ייצוג שוויוני של נשים במשרות בכירות במשלחת ישראל לאו"ם. 5.2.2 מינוי שגרירה לאו"ם בתום כהונת שגריר. 5.3.1 ייצוג שוויוני של נשים בצוותים משותפים ליישום היבטים אזרחיים של הסכמי ביניים או חוזה שלום.	משרד ראש הממשלה, משרד החוץ.

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
	5.4 הקמת מאגר נתונים המפרט את מספר הנשים המשתתפות בצוותי משא ומתן לשלום, בפילוח (על פי דיווח אישי של החברים והחברות בהרכב): תחום מומחיות, לאום, מוצא, מיקום גיאוגרפי, מצב משפחתי, דת ועוד.	5.4.1 פרסום שנתי של דוח מסכם של הנתונים והצגתו בפני ועדת החוץ והביטחון בכנסת, הוועדה לקידום מעמד האישה בכנסת והרשות לקידום מעמד האישה.	משרד ראש הממשלה, משרד החוץ, משרד הביטחון, הכנסת, הרשות לקידום מעמד האישה.
	5.5 הגברת השתתפותן של נשים בפורומים אזרחיים הפועלים לקידום פתרון מדיני.	5.5.1 שילוב שוויוני של נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה בפורומים בחברה האזרחית הפועלים לקידום פתרון מדיני.	ארגונים לא ממשלתיים הכוללים במטרותיהם קידום שלום.
6. העלאת מודעות לחשיבות ההשתתפות השוויונית של נשים במוסדות הפוליטיים.	6.1 יצירת קמפיינים לעידוד מנהיגות של נשים ולעידוד בחירה של נשים לכל תפקידי ההנהגה והשלטון.	6.1.1 מספר הקמפיינים שייערכו בנושא. 6.1.2 מספר השפות שבהן ייערכו קמפיינים. 6.1.3 מספר מאמרי הדעה, הכתבות והראיונות שייערכו עם נשים מנהיגות על פעילותן.	הרשות לקידום מעמד האישה, ארגוני נשים.
	6.2 שילוב שוויוני של נשים בתכניות אקטואליה במדיה.	6.2.1 ייצוג שוויוני של נשים בכל תכניות האקטואליה כפרשניות בכל התחומים, לרבות בתחומים הרלוונטיים לביטחון בהגדרתו הרחבה ולמדיניות חוץ. 6.2.2 הכשרות מדיה לנשים.	גופי התקשורת, ארגוני נשים.
7. העמקת תשתיות הידע והקמת מאגר נתונים על שילוב נשים במוסדות הפוליטיים, ברשויות המקומיות ובתפקידים בכירים במשרדי הממשלה.	7.1 הקמת מאגרי נתונים על שילוב של נשים בכל מערכות השלטון.	7.1.1 מאגרי נתונים הכוללים מידע על שילוב של נשים בכל מוסדות השלטון. מאגרי הנתונים יפולחו על פי קבוצות גיל והשתייכות לפי מגוון קבוצות האוכלוסייה (על פי הגדרה עצמית של הנשים).	משרד ראש הממשלה, מרכז המחקר והמידע של הכנסת, האקדמיה, ארגוני נשים.

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
	7.2 עריכת מחקרים בנושא שילוב נשים במוסדות הפוליטיים, ברשויות המקומיות ובתפקידים בכירים במשרדי הממשלה.	7.2.1 פרסום דוח מסכם של הנתונים לפי הפילוחים השונים (ללא ציון שמות של הנשים). 7.2.2 מספר הצעות החקיקה, הנהלים ומסמכי המדיניות המסתמכים על מאגר הנתונים, לצורך שינוי חקיקה. 7.2.3 מספר המחקרים על מנגנונים מוצלחים לשילוב נשים של נשים במדינות שונות בעולם, בייחוד נשים מקבוצות מגוונות.	
מטרה שנייה: עידוד ותמיכה בנשים ובנערות מנהיגות ובהתארגנויות של נשים מקהילות מגוונות			
8. עידוד ותמיכה של מנהיגות בקרב נשים ונערות ממגוון קבוצות האוכלוסייה בתפקידי הנהגה במוסדות הפוליטיים.	8.1 עידוד מנהיגות נשים במגוון הקהילות והתחומים השונים, בתמיכת נשים מהקהילות המגוונות.	8.1.1 מספר קבוצות מנטורינג של מגוון נשים העובדות במשרות בכירות במשרדי הממשלה עם נשים שאינן עובדות במשרדי ממשלה. 8.1.2 מספר סוגי הסדנאות שמפתחות נשים מקהילות מגוונות לצורכי קבוצות נשים מקהילות מגוונות.	הרשות לקידום מעמד האישה, משרד החינוך, השלטון המקומי, האגף לקידום נשים בנציבות שירות המדינה ארגוני נשים מקהילות מגוונות.
	8.2 פרישת רשת תמיכה למועמדות למוסדות הפוליטיים, ובכלל זה לכנסת ולמועצות בשלטון המקומי.	8.2.1 רשת של נשים המכהנות או כיהנו כחברות כנסת או כחברות מועצה, אשר יסייעו לנשים המבקשות להגיש מועמדות.	

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
	8.3 עידוד ותמיכה בנערות מנהיגות במגוון הקהילות והתחומים השונים.	8.3.1 מספר הסדנאות המוקדשות לפיתוח מנהיגות בקרב נערות 8.3.2 מספר סוגי הסדנאות המפותחות לצורכיהן של קבוצות נשים מקהילות מגוונות.	
9. עידוד ותמיכה במנהיגות של נשים ונערות ממגוון קבוצות האוכלוסייה לתפקידי הנהגה בשלטון המקומי.	9.1 עידוד מנהיגות של נשים ברמה המקומית על ידי הכשרות ותמיכה של חברות מועצה מכהנות או שכיהנו בעבר.	9.1.1 מספר ההכשרות לנשים בקהילות השונות לתפקידי מועצת הרשות המקומית. 9.1.2 מספר סוגי ההכשרות המותאמים לקבוצות אוכלוסייה שונות של נשים, לרבות הכשרות בעברית, ערבית, רוסית ואמהרית. 9.1.3 רשת של חברות מועצה בהווה או בעבר, שיסייעו לנשים המבקשות להגיש מועמדות.	הרשות לקידום מעמד האישה, מרכז השלטון המקומי, משרד הפנים, ארגוני נשים.
	9.2 חובת תשלום שכר לחברי/ות מועצה מכהנות.	9.2.1 חקיקה המחייבת תשלום לחברי/ות מועצה מכהנים/ות. 9.2.2 עלייה ניכרת של נשים המציגות מועמדות למועצה.	
10. קידום, פיתוח, עידוד ומימון התארגנויות של נשים בקהילות השונות.	10.1 עידוד והענקת תמיכה כספית לארגוני נשים עבור תכניות להעצמה ולפיתוח מנהיגות במסגרת הקהילתית, לנשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה.	10.1.1 מספר התכניות המקבלות תמיכה כספית המיושמות בקהילות הנשים השונות. 10.1.2 מספר סוגי התכניות שמפתחים ארגוני נשים. 10.1.3 פרסום דוח שנתי של מספר נשים שקיבלו הכשרות, על פי מיקום גיאוגרפי.	משרד ראש הממשלה, השלטון המקומי, משרד הפנים, ארגוני נשים.

יעד שני:
הטמעת ניתוח מגדרי בתהליכי קבלת ההחלטות, ברמה הלאומית וברמה המקומית

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
מטרה ראשונה: הטמעת ניתוח מגדרי, תוך הכללת "מבחן ההשלכות המגדריות": בחינת ההשפעה על נשים לעומת גברים ובחינת אופן ההשפעה השונה על נשים מקבוצות חברתיות מגוונות וסוג ההשפעות			
11. שיפור וביסוס נהלים התומכים בניתוח מגדרי והכללת מבחן ההשלכות המגדריות בכל תהליכי קבלת ההחלטות במשרדי הממשלה.	11.1 שילוב ניתוח מגדרי בתכנונים אסטרטגיים ומערכתיים בממשל והכנת תכניות פעולה בהתאם.	11.1.1 הכנת תכנית פעולה שנתית להטמעת ניתוח מגדרי בכל תכניות העבודה ותהליכי קבלת ההחלטות בכל משרד ממשלתי. כל ניתוח מגדרי יכלול את "מבחן ההשלכות המגדריות": כיצד המדיניות תשפיע על נשים לעומת גברים, השפעה שונה על נשים מקבוצות חברתיות מגוונות וסוג ההשפעות וההשלכות. 11.1.2 פרסום חוברת הנחיות במשרדי הממשלה לביצוע ניתוח מגדרי, במסגרת תהליכי קבלת החלטות ועיצוב מדיניות.	כלל משרדי הממשלה, הרשות לקידום מעמד האישה, האגף לקידום ולשילוב של נשים בנציבות שירות המדינה, הממונות על מעמד האישה במשרדי הממשלה.
	11.2 הקמת צוות משרדי הממונה על שילוב פרספקטיבה מגדרית בתהליכי העבודה של המשרד.	11.2.1 יצירת ניתוח מגדרי רחב היקף על מדיניות בשלושה תחומים בכל שנה. 11.2.2 מינוי רפרנט/ית לניתוח מגדרי בכל משרד ממשלתי.	
	11.3 הרחבת סעיף 2ג6 לחוק שיווי זכויות האישה והכללת ניתוח מגדרי בכל ועדה ציבורית וצוות לעיצוב מדיניות לאומית שממנה משרד ממשלתי, הכול בהתאם להגדרות סעיף 1ג6(ב) לחוק.	11.3.1 מחקר וגיבוש הפרספקטיבה המגדרית בכל ועדה ציבורית וצוות לעיצוב מדיניות לאומית הממונה בידי הממשלה.	

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
	11.4 תיקון סעיף 6 בחוק הממשלה, התשס"א-2001 על ידי הכללת חובה לערוך ניתוח מגדרי כחלק מעבודת ועדת השרים לביטחון לאומי.	11.4.1 מחקר וגיבוש של הפרספקטיבה המגדרית בעבודת ועדת השרים לביטחון לאומי.	
	11.5 תיקון חוק הממשלה, התשס"א-2001 והוספת חובת הכללת ניתוח מגדרי כחלק מעבודת הוועדה לענייני חברה וכלכלה.	11.5.1 התייחסות לפרספקטיבה המגדרית בכל מדיניות שמגבשת ועדת השרים לענייני חברה וכלכלה.	
12. הטמעת ניתוח מגדרי בהליכי חקיקה.	12.1 יישום סעיף 2ג6 לחוק שווי זכויות האישה והכללת ניתוח מגדרי לכל "הצעת חוק בעלת השלכות על שוויון בין נשים וגברים", כלשון החוק.	12.1.1 הגשת חוות דעת מגדרית ל-50 הצעות חוק בכל מושב בכנסת, מתוכן 30 הצעות חוק שאינן עוסקות ישירות בנשים. 12.1.2 במקרים שבהם הצעת החוק מנוגדת לחוות הדעת המגדרית של הרשות לקידום מעמד האישה, על חברי/ות הכנסת לנמק את הסתירה. 12.1.3 פרסום חוות הדעת המגדריות הנכתבות בידי הרשות לקידום מעמד האישה.	הכנסת, הרשות לקידום מעמד האישה, משרד המשפטים, ארגוני נשים.
	12.2 פרסום תזכירי חוק לקראת הגשת הצעות חוק בעלות השלכות משמעויות על השוויון בין המינים, על מנת לאפשר לציבור, ובכלל זה לארגוני הנשים, להגיב על חוות הדעת.	12.2.1 הגשת חוות דעת מגדריות לאור פרסום תזכירי חוק. 12.2.2 הכללת התייחסות בהצעות חוק לחוות דעת מגדריות שהוגשו בידי הציבור.	
	12.3 חובת הכללת ניתוח מגדרי לכל ועדת חקירה פרלמנטרית.	12.3.1 ניתוח מגדרי בגיבוש מדיניות של כל ועדת חקירה פרלמנטרית.	

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
13. ביסוס הידע והמיומנות בניתוח מגדרי בקרב כל דרגי מקבלי/ות ההחלטות במשרדי הממשלה ובשלטון המקומי.	13.1 הכשרות והטמעת מיומנות בניתוח מגדרי בכל הדרגים במשרדי הממשלה ובשלטון המקומי.	13.1.1 הטמעת ניתוח מגדרי בניירות עמדה ומדיניות של כל משרד ממשלתי ובכל רשות מקומית. 13.1.2 פרסום מדריך שיסייע בניתוח מגדרי לקבוצות אוכלוסייה שונות בכל משרד ממשלתי, לפי תחומי המשרד.	משרדי הממשלה ויחידות הסמך, הרשות לקידום מעמד האישה, האגף לקידום נשים בנציבות שירות המדינה, משרד הפנים ויועצות למעמד האישה ברשויות המקומיות, האקדמיה, ארגוני נשים.
	13.2 הכשרה שנתית בניתוח מגדרי לכלל היועצות לקידום מעמד האישה ברשויות המקומיות, לממונות על מעמד האישה במשרדי הממשלה וביחידות הסמך ולממונות על המאבק בהטרדה מינית.	13.2.1 גיבוש מדיניות של תהליכי ניתוח מגדרי בכל משרד ממשלתי ובכל רשות מקומית. 13.2.2 הצגת הניתוח המגדרי שבוצע בתכניות הרשות המקומית בכל שנת כספים בעת אישור התכנית במשרד הפנים.	
14. העמקת תשתיות הידע בנוגע לעמדות המגדריות בתחומים הרלוונטיים לביטחון (בהגדרתו הרחבה).	14.1 מחקרים בנושא שילוב נשים ופרספקטיבות מגדריות במוסדות הפוליטיים, ברשויות המקומיות ובתפקידים בכירים במשרדי הממשלה.	14.1.1 מספר הצעות החקיקה, הנהלים ומסמכי המדיניות המסתמכים על מאגר הנתונים, לצורך שינוי חקיקה. 14.1.2 מספר המחקרים על מנגנונים מוצלחים לשילוב נשים ועמדות מגדריות בתהליכי קבלת החלטות במוסדות הפוליטיים, ברשויות המקומיות ובתפקידים בכירים במשרדי הממשלה. 14.1.3 מספר המחקרים על שילוב מוצלח של נשים במדינות שונות בעולם, בייחוד בנושא שילוב של נשים מקבוצות מגוונות.	הרשות לקידום מעמד האישה, האקדמיה, ארגוני נשים.

יעד שלישי:

הגנה על נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה מפני סוגי האלימות השונים המופנים נגדן, במרחבים הפרטיים והציבוריים

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
מטרה ראשונה: מיגור אלימות מינית			
15. הגברת המודעות לתופעת האלימות המינית והפנמת היקפה, מאפייניה והשלכותיה ההרסניות על החברה.	15.1 הגדרת חובה בנהלי משרד החינוך להכללת הכשרות המותאמות לגיל ולקבוצות אוכלוסייה בכל מוסדות החינוך, לרבות במוסדות הממלכתיים, ה'מוכרים שאינם רשמיים' והפרטיים ובמוסדות להשכלה גבוהה. קיום סדנאות והכשרות בנושא אלימות מינית, כחלק מתכנית העבודה השנתית בכל מוסדות מערכת החינוך. הסדנאות וההכשרות יכללו היבטים שונים של אלימות מינית בקבוצות אוכלוסייה שונות, בכל טווח הגילים.	15.1.1 הפצת חוזר מנכ"ל המגדיר מספר הכשרות, לוח זמנים, נשות מקצוע רלוונטיות ומשאבים שיש להקצות להכשרות אלה. 15.1.2 מינוי גורם במשרד החינוך אשר יהא אחראי לפיתוח הכשרות שיכללו היבטים שונים של אלימות מינית בקבוצות אוכלוסייה שונות, בכל טווח הגילים. 15.1.3 מספר הסדנאות המוקדשות לתופעה, אופן אבחונה, השלכותיה ודרכי מניעה המתקיימות במערכת החינוך ובמוסדות להשכלה גבוהה. 15.1.4 מספר סוגי ההכשרות והסדנאות המותאמות לקהלי היעד השונים, בגילים שונים.	משרד החינוך, השלטון המקומי.
	15.2 קיום סדנאות בנושא אלימות מינית כחלק מתכניות העבודה השנתיות בקרב עובדים ועובדות במשרדי הממשלה השונים, ובהן הדגשת הקשר המובנה בין מיליטריזם, סקסיזם ואלימות נגד נשים.	15.2.1 הגדרת חובה בנהלי המשרדים להכללת הכשרות מותאמות למקצועות השונים ולקבוצות אוכלוסייה שונות. 15.2.2 מספר הסדנאות המוקדשות לתופעה, אופן אבחונה, השלכותיה ודרכי מניעה המתקיימות בכל שנה במשרדי הממשלה. 15.2.3 מספר סוגי ההכשרות והסדנאות המותאמות לקהלי היעד השונים.	האגף לקידום נשים בנציבות שירות המדינה.

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
	15.3 קיום סדנאות בנושא אלימות מינית, לרבות בנושא סחר בנשים וזנות, כחלק מתכניות העבודה השנתיות במשטרה ובצבא.	15.3.1 הגדרת חובה בנהלי משרד הביטחון והמשרד לביטחון פנים להכללת הכשרות המותאמות למקצועות שונים ולקבוצות אוכלוסייה שונות, לחיילים/ות ולשוטרים/ות. 15.3.2 הגדרת חובה בנהלי המשרדים הרלוונטיים לפיתוח הכשרות המותאמות למקצועות השונים ולקבוצות אוכלוסייה שונות, במסגרת הכשרות מפקדים/ות. 15.3.3 מספר הסדנאות וההכשרות המועברות בשנה לקבוצות אוכלוסייה שונות, במסגרת הכשרות מפקדים/ות ובקרב שוטרים/ות וחיילים/ות.	משרד הביטחון,המשרד לביטחון פנים.
	15.4 הכללת החובה לקיים בגופי התקשורת ובחברות מסחריות סדנאות בנושא אלימות מינית וייצוג ראוי ולא פוגעני של נשים בתקשורת.	15.4.1 הכללת חובה בגופי תקשורת המצויים תחת רגולציה ללמוד בסדנאות בנושא פרסום פוגעני כלפי נשים, כחלק מתכנית העבודה. 15.4.2 מספר הסדנאות לעיתונאים/ות, גופי תקשורת, חברות פרסום וחברות מסחריות, על הקשר בין פרסום פוגעני לאלימות נגד נשים. 15.4.3 פעילות הסברתית בגופי תקשורת ובמגזר העסקי, על התמודדות עם הטרדות ופגיעות מיניות במקומות עבודה ועל ייצוג פסול של נשים בתקשורת.	משרד התקשורת, הרשות לקידום מעמד האישה, ארגוני נשים.
	15.5 פעילות הסברתית בקהל הרחב, המדגישה את הקשר בין פרסום פוגעני, שימוש בשפה אלימה הכוללת דימויים המחפיצים את גוף האישה ובין אלימות מינית.	15.5.1 פרסום כתבות ומאמרים בכלי התקשורת על אלימות מינית, אופן אבחונה, השלכותיה ודרכים למניעתה. 15.5.2 יצירת מדד לביטויים המגונים ביותר ופרסומו מדי שנה בשנה ב-25 בנובמבר, ביום המציין את המאבק באלימות נגד נשים.	משרד התקשורת, הרשות לקידום מעמד האישה, ארגוני נשים.

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
16. הגברת האכיפה נגד עבירות מין.	16.1 הרחבת ההגדרה של עבירות מין בחוק העונשין על ידי הכללת חזקות משפטיות האוסרות קיום יחסי מין בניצול סמכות רוחנית, מטפלות ומטפלים אלטרנטיביים וכן צמצום תקופת ההתיישנות.	16.1.1 תיקון חקיקה לשינוי הגדרת עבירות המין בחוק העונשין. 16.1.2 הצעת חוק לצמצום תקופת ההתיישנות.	משרד המשפטים, משרד החינוך, משרד הרווחה המשטרה.
	16.2 הגברת המנגנונים לזיהוי ואיתור של פגיעות מיניות במוסדות החינוך ובמוסדות הרווחה.	16.2.1 הגברת חובת הדיווח של נשות/אנשי מקצוע רלוונטיים.	
	16.3 הקמת מאגר נתונים בפרקליטות המדינה הכולל נתונים על סגירת תיקים לאחר הגשת תלונה במקרים של עבירות מין; מעקב אחר עסקות טיעון ומידע על עברייני מין המשתחררים מהכלא.	16.3.1 דוח שנתי הכולל את סך כל התיקים ועסקות הטיעון. הדוח יפולח על פי קבוצות גיל והשתייכות לקבוצות שונות באוכלוסייה.	
	16.4 הגדרת הזכות לסיוע משפטי בחינם על-ידי המדינה לנפגעות אלימות מינית (יישום מסקנות יועדת וגשל').	16.4.1 פיילוט שבמסגרתו יינתן סיוע משפטי של המדינה לנפגעות אלימות מינית במשך שנה, על פי קריטריונים שייקבעו. לאחר שנה תיבחן האפשרות להרחיב את הזכות לכלל הנפגעות.	
	16.5 הרחבת זכויות של נפגעות בעסקות טיעון, לרבות מתן הזדמנות להציג את עמדת הנפגעות בפני בית המשפט.	16.5.1 חקיקה המכירה בזכות הטיעון של נפגעות עבירות מין לטעון בפני בית המשפט.	
	16.6 חובת השתתפות בהכשרות בנושא אלימות מינית לשופטים/ות, לעורכי/ות דין בשוק הפרטי, בפרקליטות, בסנגוריה הציבורית וביחידת התביעות של המשטרה. בהכשרות ישולבו מומחיות להיבטים של אלימות מינית בקבוצות השונות באוכלוסייה.	16.6.1 מספר ההכשרות שיילמדו בשנה ויתמקדו בקבוצות האוכלוסייה השונות, לרבות היבטים שונים של פגיעות באוכלוסיות נשים מגוונות. 16.6.2 שיעור ההשתתפות בהכשרות, של שופטים/ות ועורכי/ות דין בשוק הפרטי, בפרקליטות, בסנגוריה הציבורית וביחידת התביעות של המשטרה.	

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
	16.7 אכיפת החקיקה הקיימת בנושא הפצת חומר פורנוגרפי ופרסום סקסיסטי פוגעני.	16.7.1 כתבי אישום נגד גופי תקשורת, חברות פרסום, בעלות שטחי פרסום וחברות מסחריות המפרסמות פרסומים סקסיסטיים פוגעניים.	
	16.8 הגברת האכיפה נגד נישואי קטינות.	16.8.1 העלאת מספר כתבי האישום בגין נישואי קטינות. 16.8.2 מספר פעילויות ההסברה המתקיימות בשנה, בנוגע לאיסור החל על נישואי קטינות.	
	16.9 הכללת סרסרות בהגדרת סחר בנשים בחוק.	16.9.1 הכללת סרסרות בחוק העונשין, כחלק מסחר בנשים, לרבות הטלת העונש הקבוע בחוק על סוחרי נשים, על סרסורים.	
17. שיפור ברמת השירותים הניתנים לנפגעות אלימות מינית.	17.1 הרחבת מרכזי הטיפול הקיימים לטיפול בנפגעות תקיפה מינית ופתיחת מרכזי טיפול חדשים.	17.1.1 קיצור זמן ההמתנה למרכז טיפול לפרק זמן מרבי של שבועיים. 17.1.2 הקצאת 20 דירות מעבר או חדרי הוסטלים לנפגעות אלימות מינית. 17.1.3 הקמת יחידת אשפוז ייעודית לנפגעות תקיפה מינית. 17.1.4 הקמת מרכזים אקוטיים בבתי החולים המטפלים בנפגעות אלימות מינית, כשבוע מיום הפגיעה.	משרד הרווחה, משרד הבריאות, משרד המשפטים.
	17.2 הצעת חקיקה המגדירה את הזכות לפיצוי ושיקום של נפגעות עבירות מין.	17.2.1 קביעת זכות לפיצוי ושיקום של כל נפגעת עבירות מין (מסקנות ועדת וגשל).	
	17.3 הצבת מרפאות מין ניידות בכל רחבי הארץ, בייחוד באזורי תעשיית המין.	17.3.1 הרחבת השירותים של מרפאות מין ניידות לכל האזורים (נוסף על המרפאות הקיימות בתל-אביב ובחיפה), בייחוד לאזורי תעשיית המין. 17.3.2 הגדלת מספר מקבלות הטיפול במרפאות המין הניידות.	

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
18. העמקת תשתיות הידע והקמת מאגר נתונים על נפגעות אלימות מינית.	18.1 הקמת מאגרי נתונים בנושא תופעת האלימות המינית.	18.1.1 קיום מאגר נתונים (בכפוף לזכות לפרטיות) של התלונות על עבירות אלימות מינית. מאגר הנתונים יפולח על פי קבוצות גיל והשתייכות של הפוגעים והקורבנות למגוון קבוצות האוכלוסייה.	המשטרה, המשרד לביטחון פנים, משרד המשפטים, מרכז המחקר והמידע של הכנסת, האקדמיה.
	18.2 מחקרים בנושא השלכות של אלימות מינית על קבוצות שונות באוכלוסייה	18.2.1 מספר הצעות החקיקה, הנהלים ומסמכי המדיניות המסתמכים על מאגר הנתונים, לצורך שינוי חקיקה. 18.2.2 מספר המחקרים על תופעת האלימות המינית באוכלוסייה מסוימת. 18.2.3 מספר המחקרים על דרכי טיפול מוצלחות נגד אלימות מינית, שיושמו במדינות שונות בעולם, בייחוד מדינות למודות סכסוכים אלימים. קיום של מחקרי מעקב אחר שינוי במגמות האלימות על רקע מגדרי בישראל, בעקבות שינויים בחקיקה ובאכיפת חוקים קיימים. 18.2.4 מספר הנהלים, המסמכים ופרסומי המדיניות, המסתמכים על נתוני המחקר בנושא אלימות מינית.	
	18.3 העמקת הידע בנושאים של גילוי עריות, נישואי קטינות וזנות קטינים.	18.3.1 מספר המחקרים על גילוי עריות, נישואי קטינות וזנות קטינים בקרב קבוצות אוכלוסייה שונות. 18.3.2 מספר הנהלים ופרסומי המדיניות המבוססים על מחקרים אלה.	

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
מטרה שנייה: מיגור אלימות במשפחה			
19. מיגור מוחלט של רצח נשים במשפחה (על בסיס גישה של אפס סובלנות כלפי רצח נשים).	19.1 הכנת תכנית פעולה ממשלתית בין-משרדית בשיתוף ובהתייעצות עם ארגוני הנשים, אשר תכלול את כלל הפעולות שיש ליישם כדי למגר רצח נשים בידי בני משפחתן.	19.1.1 פורום בין-משרדי יוקם כדי להגות תכנית ממשלתית אסטרטגית למיגור רצח נשים בידי בני משפחתן. בפורום ישולבו נשים וארגוני נשים מקהילות מגוונות, לרבות קורבנות של אלימות במשפחה. 19.1.2 פרסום בתוך שנה של תכנית פעולה רב-שנתית למיגור רצח של נשים.	המשרד לביטחון פנים, משרד הרווחה, משרד המשפטים, משרד האוצר.
	19.2 פרסום שנתי של הנתונים על נשים שנרצחו בידי בני משפחתן.	19.2.1 פרסום נתונים עדכניים ונגישים לציבור על רצח נשים.	
20. העלאת המודעות בקרב מגוון הקבוצות באוכלוסייה להיקף תופעת האלימות נגד נשים במשפחה ולהשלכותיה ההרסניות לחברה.	20.1 חובת לימוד סדנאות בבתי הספר בנושא איסור השימוש באלימות וההשלכות הרגשיות ההרסניות של אלימות במשפחה.	20.1.1 מספר הסדנאות הנלמדות בכלל מוסדות החינוך, לרבות סדנאות העוסקות בהטמעת הקשר בין תלות כלכלית של נשים לבין סיכון להיקלע לאלימות.	משרד החינוך, משרד הרווחה, רשויות מקומיות, ארגוני נשים.
	20.2 הפקת חומרים להפצת מידע בגופי התקשורת השונים, ביחס לחוקים הקיימים נגד אלימות כלפי נשים וחשיבות השמירה על זכויותיהן.	20.2.1 מספר המוסדות, הארגונים, העמותות ובתי הספר בהם מופצים החומרים.	
	20.3 ימי עיון וכנסים בקהילה והשתתפות של מומחיות לתופעת האלימות במשפחה במגוון קבוצות האוכלוסייה. בימי העיון ישולבו תכנים המקשרים בין מיליטריזם, סקסיזם ואלימות נגד נשים.	20.3.1 מספר ימי העיון והכנסים הנערכים בכלל מוסדות החינוך ובקהילה.	
	20.4 מחקר אקדמי אשר יבסס את הקשר שבין תלות כלכלית לאלימות, במגוון הקבוצות.	20.4.1 פרסום ממצאי המחקר והעלאת המודעות בקרב הציבור אודות הקשר בין תלות כלכלית לאלימות כלפי נשים.	

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
21. מתן כלים במגוון תחומי תוכן ומיומנויות לקורבנות אלימות במשפחה.	21.1 העצמת קורבנות אלימות ומתן מענה הוליסטי ליצירת כלים להשתלבות בחיי הקהילה ובשוק העבודה.	21.1.1 סדנאות מגוונות להתמודדות ולשיקום של קורבנות אלימות במשפחה. 21.1.2 הקמת מאגר של נשים מקצועיות מקבוצות שונות באוכלוסייה אשר ילוו קורבנות אלימות במשפחה בהליך המשפטי.	משרד הרווחה, משרד המשפטים וארגוני נשים.
	21.2 ייעוץ משפטי במרכזים למניעת אלימות במשפחה.	21.2.1 סיוע משפטי ביצירת הסכמי שלום בית והסכמי גירושים במסגרת המרכזים למניעת אלימות במשפחה.	
22. הקמת מנגנון תומך ומחזק נשים קורבנות אלימות, תוך השתתפות קהילתית במאבק נגד אלימות במשפחה.	22.1 הגברת השתתפות הקהילה בזיהוי תופעת האלימות במשפחה והתגייסות למאבק בה.	22.1.1 מספר התכניות ליצירת מסגרות קהילתיות תומכות. 22.1.2 מספר המשתתפים/ות בתכניות השונות. 22.1.3 מספר המוסדות התומכים ומיישמים תכניות קהילתיות. 22.1.4 הקמת פורום אנשי/נשות מקצוע, לבחינת הצרכים השוטפים של נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה, הסובלות מאלימות במשפחה.	המשרד לביטחון פנים, משרד הרווחה, משרד המשפטים.
	22.2 הקמת "קו חם" בכל השפות למען נשים במצוקה, המסייע לקורבנות אלימות במידע על זכויות, גורמים רלוונטיים שיכולים לסייע וסיוע נפשי ראשוני.	22.2.1 מספר הפניות לקו החירום למען נשים, המאויש בנשות מקצוע מומחיות בהיבטים השונים של אלימות במשפחה בקבוצות מגוונות.	

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
23. שיפור השירות שניתן לקורבנות אלימות במערכת המשפט.	23.1 עלייה בנגישות של מערכות המשטרה והרווחה לנפגעות אלימות וחיזוק האמון של נשים במערכות אלה.	23.1.1 גיוס למשטרה של חוקרות דוברות ערבית, רוסית, דוברות אמהרית ונשים מקבוצות נוספות באוכלוסייה. 23.1.2 גיוס למשטרה של מתורגמניות לערבית, רוסית, אמהרית ונשים מקבוצות נוספות. 23.1.3 שילוב של עובדות סוציאליות, ממגוון קבוצות האוכלוסייה, בטיפול המשטרתי במתלוננות על אלימות במשפחה.	משרד המשפטים, המשרד לביטחון פנים, המשטרה.
	23.2 זכאות של נשים נפגעות אלימות לסיוע משפטי חינם: הגשת בקשות להוצאת צווי הטרדה/ צווי הגנה מבית המשפט ללא בדיקה של זכאות כלכלית.	23.2.1 צמצום מספר הנשים נפגעות האלימות שאינן פונות לבית המשפט על מנת להוציא צווי הגנה, מחמת מצבן הכלכלי.	
24. הגברת האכיפה נגד אלימות במשפחה.	24.1 עלייה במספר המקרים המדווחים של אלימות במשפחה, הנחקרים ומגיעים לכדי העמדה לדין.	24.1.1 עלייה במספר המקרים המדווחים. 24.1.2 עלייה במספר המקרים שבהם נפתחת חקירה. 24.1.3 עלייה במספר המועמדים לדין.	
	24.2 מעקב אחר מספר התיקים הנסגרים ללא הרשעה.	24.2.1 חיבור דוח שנתי על תיקים הנסגרים ללא הרשעה, בפילוח של סיבות הסגירה, קבוצות באוכלוסייה וסוגי העבירה.	

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
25. הגנה על נשים מפני מצב של דיכוי ושלילת החירות בידי מוסדות הנישואים הדתיים.	25.1 הכרה בנישואים אזרחיים בחוק וביטול המונופול האורתודוכסי בתחום המעמד האישי, על ידי חקיקת חוק נישואים אזרחיים וחוק ברית הזוגיות.	25.1.1 חופש בחירה במוסד הנישואים.	משרד המשפטים, משרד הפנים, משרד הדתות.
	25.2 צמצום הסמכות של בתי הדין הדתיים למתן גט בלבד ומניעת אפשרות לכריכת ההתדיינות בפרטים הנלווים לגירושים ללא הסכמת הצדדים.	25.2.1 היעדר דיון משפטי בפרטים הנלווים לגירושים בפני בתי דין דתיים ללא הסכמת הצדדים.	
	25.3 עיגון בחוק של חתימה על הסכמי קדם נישואים כברירת מחדל ברישום הנישואים.	25.3.1 צמצום הסחטנות וסרבנות הגט בהליך הגירושים.	
	25.4 סנקציית מאסר לאחר חצי שנה למתן פסק דין לגירושים, במקרה של סרבנות גט.	25.4.1 צמצום תופעת סרבנות הגט.	
26. הפחתת כלי הנשק בחברה האזרחית וחיזוק הרגולוציה בנושא.	26.1 אכיפת חוקי כלי הירייה, לרבות החוק המורה על איסוף נשק בסוף משמרת העבודה של המאבטחים.	26.1.1 מספר הביקורות הנערכות בשנה במקומות העבודה שבהם העובדים מורשים לשאת נשק קל. 26.1.2 מספר מקומות העבודה ותחנות המשטרה שבהם יש אמצעי אחסון לנשק של אזרחים או מאבטחים בסוף יום העבודה.	משרד הביטחון, המשרד לביטחון פנים, המשטרה.
	26.2 הקמת מאגר נתונים אשר יפולח לסוגי נשק ששימשו תוקפים במהלך תקיפות על רקע מגדרי, כולל מקורם של כלי הנשק והבעלות עליהם.	26.2.1 מספר הביקורות הנערכות בשנה במקומות העבודה שבהם העובדים מורשים לשאת נשק קל. 26.2.2 מספר מקומות העבודה ותחנות המשטרה שבהם יש אמצעי אחסון לנשק של אזרחים או מאבטחים בסוף יום העבודה. 26.2.3 איסוף ופרסום מידע שוטף בידי המשטרה של נתונים חיוניים למעקב אחר שימושים בנשק קל, בפילוח מגדרי ובין-קבוצתי וכן סוג כלי הנשק המשמש תוקפים, מקורם והבעלות עליהם.	

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
	26.3 הרחבת המאמץ לצמצום נשק במרחב האזרחי, כולל איסור על שוטרים, חיילים וגורמים מוסדיים אחרים לשאת נשק בבית.	26.3.1 נהלים והקמת מנגנוני פיקוח בצבא, במשטרה, ובמשמר האזרחי על נשיאת נשק במרחב האזרחי. 26.3.2 נהלים בגופי רווחה העוסקים בטיפול באלימות במשפחה, המחייבים דיווח על הימצאות של כלי ירייה בתוך מסגרת משפחתית שמתקיימת בה אלימות.	משרד הרווחה.
27. הפחתה ניכרת של תופעת האלימות הכלכלית נגד נשים במשפחה.	27.1 הכרה בחוק של תופעת אלימות כלכלית, על פי ההגדרה הבאה: *"מניעה שיטתית של משאבים ונגישות לזכויות הקשורות לניהול הכספי השוטף של היחידה המשפחתית, היוצרת תלות מוחלטת בבן המשפחה ומהווה חלק ממנגנון של שליטה ואלימות רחבים יותר".*	27.1.1 בחינת הוספת קטגוריה של אלימות כלכלית בחוק העונשין ו/או בחוק מניעת אלימות במשפחה ו/או הוספת חוק אלימות כלכלית במשפחה.	משרד המשפטים, משרד הרווחה, משרד האוצר, ארגוני נשים.
	27.2 העלאת המודעות הציבורית בקרב גורמי הטיפול, גורמי האכיפה, בתי המשפט, גורמים פיננסיים והציבור הרחב לאלימות כלכלית ולמרכיביה.	27.2.1 כנסים וימי עיון לגורמי הטיפול, המשטרה, הפרקליטות, השופטים/ות והבנקים, בנושא אלימות כלכלית והשפעותיה. 27.2.2 כתיבה ופרסום של ניירות עמדה ומחקרים בקרב גורמים מקצועיים בנושא האלימות הכלכלית והשלכותיה על נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה. 27.2.3 פרסום בתקשורת על הגדרת האלימות הכלכלית, מרכיביה והיקפה, תוך דגש כי התופעה חוצה גבולות, מגזרים ומעמדות, ללא תלות בלאום, דת, אתניות, מעמד כלכלי אישי, השכלה וכו'.	

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
	27.3 הטלת אחריות משפטית על גורמים פיננסיים במקרים שבהם רשלנותם הובילה לפגיעה בנשים הסובלות מאלימות כלכלית (לדוגמה: מקרים שבהם בני זוג או בני משפחה אחרים מגלגלים בכפייה את חובותיהם הכספיים על בנות המשפחה).	27.3.1 קביעת נהלים אשר ייצרו מודעות לתופעה. 27.3.2 הפעלת סנקציות נגד גורמים שלא עצרו את התופעה במקרים שידעו או היו צריכים לדעת כי ההסכמה להתקשרות הכלכלית נבעה מאיום בנקיטת אלימות.	
	27.4 העמקת הידע וההבנה בהיבטים השונים של האלימות הכלכלית בקרב נשים מקבוצות שונות באוכלוסייה.	27.4.1 עריכת מחקרים בנושא השפעת האלימות הכלכלית על נשים מקבוצות שונות באוכלוסייה.	
28. מאגר נתונים על אלימות במשפחה נגד נשים.	28.1 איסוף שיטתי של נתונים על נפגעות מכל סוגי האלימות, כולל עדויות וסיפורים של נשים ונערות.	28.1.1 מספר הצעות החקיקה והנהלים המבוססים על מאגרי המידע. 28.1.2 מספר מחקרי העומק על אלימות במשפחה בקבוצות שונות באוכלוסייה.	המשטרה, משרד המשפטים, שלטון מקומי, משרד הרווחה, מרכז המחקר והמידע של הכנסת, האקדמיה וארגוני נשים.
מטרה שלישית: שיקום והעצמה של נשים ונערות נפגעות אלימות			
29. שיפור שירותי בריאות הנפש הניתנים לנשים קורבנות אלימות.	29.1 בחינת הצרכים לשיפור מערך בריאות הנפש לנשים, לרבות בחינת צרכים מיוחדים של נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה.	29.1.1 מחקר מקיף על שיעור ההתאבדות בקרב קורבנות אלימות במשפחה. 29.1.2 מחקר מקיף על מידת ההתאמה של מערך בריאות הנפש לנשים. 29.1.3 שימוש בממצאי המחקרים ביישום מדיניות להתאמת מערך בריאות הנפש לנשים.	משרד הבריאות.

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
	29.2 הוספה ושיפור של מרפאות מקומיות בהן תחנות טיפת חלב ותחנות בריאות הנפש שיכללו צוות בעל מומחיות וידע על הקהילה הספציפית שבה המרפאה פועלת.	29.2.1 הכשרות שנתיות לצוותי המרפאות המקומיות על הצרכים הנפשיים של נשים מכלל הקבוצות הגרות באזור המרפאה. 29.2.2 גיבוש תכניות לסיוע נפשי לנשים קורבנות אלימות.	
	29.3 הקמת "קו חם" בשפות שונות למען נשים במצוקה נפשית.	29.3.1 מספר הפניות ופילוחן לקבוצות שונות של נשים הסובלות ממצוקה.	
30. העצמה ושיקום של נערות נפגעות אלימות.	30.1 פיתוח תכניות לימודים המיועדות לנערות שהצליחו לצאת ממעגל האלימות.	30.1.1 פיתוח מסלולי לימודים המותאמים לצרכים של נערות נפגעות אלימות שאינן במסגרות מערכת החינוך.	משרד הרווחה, משרד החינוך, אקדמיה, ארגוני נשים.
	30.2 תכניות העצמה ומניעה לנערות המצויות על סף סיכון ומצוקה - העברת תכנים הקשורים בדימוי עצמי, זוגיות, משפחה ואלימות במשפחה.	30.2.1 מספר התכניות הקיימות למען נערות בסיכון, שבהן עוברות הנערות תהליכי שיקום והעצמה.	
	30.3 הנגשת המשפט לנערות קורבנות ולנערים מפרי חוק.	30.3.1 סיוע משפטי רלוונטי המותאם לנערות ולנערים.	
31. שיקום כלכלי של נשים נפגעות אלימות.	31.1 הכרה בקטגוריה של נפגעות אלימות ומתן קצבה מביטוח לאומי בהתאם לתנאי ההכרה.	31.1.1 הכללת הגדרה "נפגעת אלימות" בחוק הביטוח הלאומי, התשנ"ה-1995, אשר תקנה לנפגעת סל שיקומי. 31.1.2 זכאות לקצבת קיום לנפגעת אלימות בגובה הבטחת הכנסה בשנה הראשונה, ובשנה השנייה קצבה בשיעור של 50% מגובה הבטחת הכנסה (ללא עמידה במבחן תעסוקה). 31.1.3 איסוף נתונים ברשויות המקומיות אודות מצבן הכלכלי והתעסוקתי של נפגעות אלימות, בכפוף לזכות לפרטיות.	משרד המשפטים, המוסד לביטוח לאומי, הכנסת.

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
	31.2 התאמת שוק העבודה לנשים לנפגעות אלימות	31.2.1 הטבות כלכליות, סבסוד ימי הכשרה למעסיקים/ות שיעסיקו נפגעות אלימות (בכפוף לאישורן בכתב, תוך שמירה על זכותן של הנפגעות לפרטיות). 31.2.2 פעולות הסברה והגברת המודעות במקומות עבודה, לקשיים של נפגעות אלימות בעבודה. סיוע לפיתוח מנגנוני צמיחה וליווי אישי בתוך מקומות אלה. 31.2.3 הכשרות מקצועיות המותאמות לנפגעות אלימות.	
	31.3 שיקום נשים מסחר וזנות.	31.3.1 הכרה של המוסד לביטוח לאומי בנשים בשיקום מזנות לצורך קבלת גמלת קיום. 31.3.2 הכשרות מקצועיות ותשלום גמלת קיום במהלך ההכשרות. 31.3.3 הפעלת הקרן לחילוט כספי סחר בנשים ומתן זכאות חלקית לכספים לנשים קורבנות סחר וזנות.	
32. שיפור מסגרות הטיפול והשיקום של מבצעי עבירות אלימות ורתימת כלל הגברים בחברה למאבק נגד אלימות של גברים כלפי נשים.	32.1 פיתוח והרחבה של מסגרות ושירותים לטיפול בגברים המצויים במעגל האלימות.	32.1.1 הקמת הוסטלים לגברים שהורשעו באלימות נגד נשים. 32.1.2 הקמת קבוצות טיפול קבוצתי ומתן סיוע פרטני. 32.1.3 הגדלת מספר הפניות של גברים אלימים לקבלת טיפול.	משרד הרווחה, המרכזים לטיפול ולמניעת אלימות במשפחה.
	32.2 הקמת "קו חם" לגברים בשפות שונות, לרבות עברית, ערבית, רוסית ואמהרית.	32.2.1 פרסום בשפות שונות של מספר "הקו החם" באמצעי התקשורת השונים, בהתאם לשפת המענה. 32.2.2 מספר פניות של גברים לקו החם מהלך השנה. 32.2.3 בחינה מחודשת בכל שנה, על פי ממצאי הדוח השנתי על אלימות במשפחה, בדבר שפת הפרסום ודרכים לשיפור האפקטיביות של "הקו החם".	

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
מטרה רביעית: הגנה מפני אלימות נגד פעילות פוליטיות ופעילות לשמירה על זכויות אדם			
33. הגנה על פעילות פוליטיות ופעילות לשמירה על זכויות אדם, מפני אלימות מילולית, נפשית, פיזית ומינית.	33.1 הבטחת שלומן של נשים בעת הפגנות והגנה מפני אלימות נגדן מצד גורמי משטרה וצבא.	33.1.1 פרסום נהלים המגדירים את החובה לפיה רק שוטרות ונשות צבא יוכלו לבוא במגע עם מפגינות. 33.1.2 מאגר נתונים של חקירות מח"ש או מצ"ח במקרים של תלונות נגד גורמים במשטרה או בצבא על אלימות כלפי מפגינות.	המשרד לביטחון פנים, משרד הביטחון, המשטרה (כולל משמר הגבול), צה"ל, משרד המשפטים, ארגוני נשים.
	33.2 הגנה על נשים בעת הפגנות מפני אלימות של מפגינים.	33.2.1 הגשת כתבי אישום נגד מפגינים התוקפים נשים במהלך הפגנה. 33.2.2 קיום סדנאות והכשרות בארגוני זכויות אדם, לשם העלאת המודעות לחשיבה מגדרית ולקשר בין מיליטריזם לסקסיזם.	
	33.3 הגנה על מפגינים מקהילת הלהטבא"ק (לסביות, הומוסקסואלים, א-מיניים, טרנסקסואלים, קווירים) מפני אלימות משטרתית או צבאית ומפני אלימות של מפגינים.	33.3.1 הגשת כתבי אישום במקרים של תקיפות מפגינים מקהילת הלהטבא"ק.	
	33.4 יישום כל האמנות והדין הבינלאומי בנוגע לזכות ההפגנה ואיסור אלימות נגד פעילות פוליטיות.	33.4.1 בחינת הטמעת החקיקה והנהלים, על פי ההצהרה על הזכות והחובה של יחידים, קבוצות וארגונים בחברה לקדם ולהגן על זכויות אדם וחירויות יסוד אוניברסליות, 9 בדצמבר 1998 ("הצהרה על מגיני זכויות אדם"), לרבות העדר חקיקה כנגד ארגוני נשים.	
	33.5 אכיפה מוגברת נגד מפרי החוק הפוגעים בפעילות פוליטיות, לרבות עובדות ומתנדבות בארגוני נשים המותקפות בשל פעילותן.	33.5.1 בחינת מספר התיקים העוסקים בתלונות שהגישו נשים נגד אלימות שננקטה נגדן במסגרתן פעילותן הפוליטית, הנסגרים ללא כתבי הרשעה. 33.5.2 פרסום דוח סטטיסטי הסוקר את מספר העררים המוגשים נגד סגירת אותם תיקים.	

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
	33.6 הכשרות וסיוע לנשים פעילות בדבר זכויותיהן במעצר, במיוחד לקטינות; הקניית כלים לנשים לזיהוי האלימות.	33.6.1 מספר ההכשרות בדין הפלילי ובזכויות במעצר בקרב ארגוני נשים וארגוני זכויות אדם.	ארגוני נשים.
מטרה חמישית: סיוע בתקופות של החרפת לחימה			
34. סיוע להורים, ובפרט להורים יחידנים.	34.1 הכללת מומחיות מגדר בכל הליכי קבלת ההחלטות בדבר קצבאות ופיצויים במהלך לחימה.	34.1.1 מינוי מומחית מגדר במטה פיקוד העורף ובהנהלת המוסד לביטוח לאומי. 34.1.2 פיתוח תכניות עבודה לסיוע מיוחד לנשים במהלך החרפת הלחימה, בידי המוסד לביטוח לאומי ורשויות הרווחה בשלטון המקומי. 34.1.3 הכרה בימי חופשה בתשלום של הורים יחידנים עובדים.	הקבינט המדיני-ביטחוני, משרד הביטחון, פיקוד העורף, המוסד לביטוח לאומי.
35. הגברת שירותי הרווחה המוענקים לנשים.	35.1 הכללת מומחיות מגדר בכל הליכי קבלת ההחלטות במהלך לחימה, במשרד הרווחה ובמוסד לביטוח לאומי.	35.1.1 הכשרת עובדות סוציאליות בדבר ההשפעות הייחודיות על נשים במהלך לחימה.	משרד הרווחה והשלטון המקומי.
	35.2 הקמת מערך סיוע קהילתי בשפות שונות, לנשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה, שייבנה על פי הצרכים המיוחדים של כל קהילה.	35.2.1 הקמת קבוצות סיוע קהילתיות ברשויות המקומיות אשר יסייעו בעת החרפת לחימה לנשים בקהילה, על פי צורכיהן. 35.2.2 תיגבור מערך הסיוע הקהילתי, לרבות מינוי עובדות סוציאליות המומחיות בסיוע לנפגעות אלימות מינית.	

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
36. סיוע הומניטרי לנשים, לילדות ולילדים.	36.1 סיוע הומניטרי לנשים ולילדים באזורים בישראל הסובלים מתקיפות.	36.1.1 חלוקת מזון ותרופות באזורים שספגו תקיפות. 36.1.2 אספקת חלופות מגורים לנשים וילדים הסובלים מבעיות רפואיות המונעות את שהייתם במקלטים או בחדרים מוגנים יותר מ-24 שעות.	משרד הרווחה, משרד השיכון
	36.2 סיוע הומניטרי לנשים, ילדות וילדים ברשות הפלסטינית ועזה.	36.2.1 חלוקת מזון ותרופות באזורים שספגו תקיפות, על פי תיאום עם ארגונים בינ"ל.	משרד החוץ, משרד הביטחון
37. העמקת ההבנה בגופי הביטחון לצרכים המיוחדים של נשים במהלך עימות אלים.	37.1 בניית מודלים של הגנה, זכויות והבנת צרכים מיוחדים של נשים החיות בשטח לוחמה בקרב אנשי מערכת הביטחון, הצבא, המשטרה והמינהל האזרחי.	37.1.1 עריכת מחקר על צרכים מיוחדים של נשים, באמצעות סקרים, מחקרי עומק ועוד. 37.1.2 הכשרות של מערכת הביטחון בדבר הצרכים המיוחדים של נשים באזורים אלה.	משרד הביטחון, המשרד לביטחון פנים, צה"ל.

יעד רביעי:

מניעת סכסוכים אלימים ומיגור הגזענות

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
מטרה ראשונה: הטמעת תכניות חינוך נגד גזענות, קידום ותמיכה של מעורבות חברתית, וקבלת הזולת בכל המסגרות הלימודיות			
38. הטמעת תכנים נגד גזענות וקבלת הזולת ממגוון קבוצות האוכלוסייה, בקרב ילדים וילדות, נערים ונערות.	38.1 הכללת תכניות לימוד בבתי ספר (ממלכתיים, "מוכר שאינו רשמי" ופרטיים) בנושאי גזענות, חינוך למעורבות חברתית, לביקורת חברתית וקבלת הזולת.	38.1.1 בכל בתי הספר, בכל שנה, ייערכו סדנאות באחד מן הנושאים המצוינים בזאת, ובמסגרתן יבטאו התלמידים והתלמידות את התהליך שעברו בסדנה. 38.1.2 הכרה בהתנדבות של נערים ונערות בארגוני זכויות אדם, במסגרת החינוך למעורבות חברתית בבתי הספר ובאוניברסיטאות.	משרד החינוך, האקדמיה.
39. הטמעת תכנים נגד גזענות; ביקורת ומעורבות חברתית וקבלת הזולת במסלולי הכשרה למורים ולמורות.	39.1 הכללת תכניות לימוד בכל המוסדות להכשרת מורים ומורות בנושאי גזענות, חינוך למעורבות, ביקורתיות חברתית בדרכים לא אלימות וקבלת השונה.	39.1.1 במסגרת ההכשרה לתעודת הוראה, כל מוסד יערוך סדנאות באחד מן הנושאים המצוינים בזאת ובמסגרתן יבטאו הסטודנטים/ות להוראה את התהליך שעברו בסדנה.	

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
מטרה שנייה: מיגור הדרת נשים במרחב הציבורי			
40. מניעת כל תופעה של הדרה והפרדה של נשים מהמרחב הציבורי.	40.1 יישום מסקנות ועדת שרים למעמד האישה בנושא הדרת נשים.	40.1.1 פרסום דוח מעקב שנתי על יישום המסקנות.	ועדת שרים למעמד האישה.
	40.2 סיוע בפעילות קהילתית העוסקת בהתרעה על הדרה.	40.2.1 הכללת איסור הדרה והפרדה של נשים במוסדות ממשלתיים וברשויות המקומיות. 40.2.2 פרסום דוח שנתי בכל רשות/מועצה מקומית על מקרים של הדרת נשים ופעולות שננקטו נגד המקרים הללו.	משרד המשפטים, הרשויות המקומיות.
	40.3 אכיפת חוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, התשס"א-2000.	40.3.1 דוח שנתי על מספר המקרים המדווחים בעניין מניעת כניסה של נשים למקומות ציבוריים, למול מספר ההליכים המשפטיים שננקטו נגד הגורמים המפלים.	
41. הרחבת המידע על הקשר הקיים בין הדרת נשים, אלימות נגד נשים וסכסוכים אלימים.	41.1 עריכת מחקרים על הקשר בין הדרת נשים לאלימות נגד נשים, בישראל ובעולם.	41.1.1 פעילות להעלאת המודעות עלהקשר בין הדרת נשים לתופעות של אלימות נגד נשים.	אקדמיה.
מטרה שלישית: יצירת רשת בינלאומית בין נשים ממגוון קבוצות האוכלוסיה			
42. יצירת רשת של נשים מכל העולם להעברת ידע, שיתוף חוויות ודרכי התמודדות של נשים במהלך סכסוך אלים.	42.1 יצירת רשת של נציגות מכל העולם ובה נערכים דיונים על חוויות של נשים במהלך סכסוך אלים.	42.1.1 מספר הנשים החברות ברשת. 42.1.2 מספר המדינות שיש להן נציגות ברשת, לרבות מדינות המזרח התיכון.	ארגוני נשים.

יעד חמישי:

קידום תכנית הפעולה והטמעת החלטה 1325 של במשרדי הממשלה

תוצאה רצויה	פעולות	מדדים להערכה	גורמי מפתח
מטרה ראשונה: הקמת גוף ממשלתי שיהיה אחראי להטמעת עקרונות החלטה 1325 של מועצת הביטחון			
43. יישום כלל יעדי התכנית יהיה באחריות גוף תיאום ממשלתי אשר יפקח על מימוש התכנית בידי הגורמים השונים. גוף התיאום ידווח לראש הממשלה.	43.1 הקמת גוף ממשלתי בין-משרדי (להלן: גוף פיקוח ממשלתי), אשר יפקח על יישום היעדים בתכנית הפעולה הכוללת, בידי הגורמים האחראים השונים, וידווח לראש הממשלה.	43.1.1 החלטת ממשלה שבמסגרתה יוקם גוף ממשלתי בין-משרדי. אותו גוף יכלול נציגים/ות ממשרדי הממשלה הרלוונטיים, נציגות מארגוני נשים ומומחיות מגדר אשר יסייעו בפיתוח, בהטמעה ובפיקוח על יישום התכנית. 43.1.2 הגשת דוחות שנתיים בידי הגורמים האחראים לגוף המפקח, בדבר יישום רכיבי התכנית. 43.1.3 הגשת דוח שנתי של הגוף המפקח לראש הממשלה על ההתקדמות ביישום.	משרד ראש הממשלה, משרד המשפטים, הכנסת וארגוני נשים.
	43.2 מינוי ועדה מייעצת לגוף הפיקוח הממשלתי. בוועדה המייעצת ימונו נציגות של ארגוני נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה.	43.2.1 מינוי ועדה מייעצת לגוף הפיקוח הממשלתי על ידי החלטת ממשלה. 43.2.2 מינוי בפועל של נציגות ארגוני נשים ממגוון קבוצות האוכלוסייה בוועדה המייעצת.	משרד ראש הממשלה, משרד המשפטים
44. התאריך 31.10 בכל שנה יוקדש לציון החשיבות של עקרונות החלטה 1325 של מועצת הביטחון של האו"ם.	44.1 במוסדות מערכות החינוך יצוין 31.10 וילמדו בו את עקרונות ההחלטה ואת חשיבותה.	44.1.1 יוכנו מערכי לימוד בכל השפות על החלטה 1325 ועקרונותיה. 44.1.2 בכיתות הלימוד השונות ייערכו פרויקטים בנושא עקרונות ההחלטה.	משרד החינוך, האקדמיה, ארגוני הנשים.

נציגות הארגונים המפורטים להלן השתתפו בתהליך יצירת תכנית הפעולה הכוללת*:

איתך مَعَك משפטניות למען צדק חברתי

אג'נדה–השדרה–עורו

מכון תודעה למאבק בתופעת הזנות

איגוד מרכזי הסיוע לנפגעות ונפגעי תקיפה מינית

האגודה הישראלית ללימודים פמיניסטיים ולחקר המגדר

האגודה לזכויות האזרח

האקדח על שולחן המטבח

היווט – עמותה לסיוע סוציאלי חינוכי וכלכלי ליוצאי אתיופיה

התנועה לשוויון בין שני המינים

ויצו

הטלוויזיה החברתית

יסמין אלנגב– עמותה לבריאות האישה והמשפחה

עמותת כ"ן – כוח נשים

מנ"ע – מרכז זכויות נשים עירוני בראשון לציון

מבוי סתום – למען מסורבות גט ועגונות

שוות – המרכז לקידום נשים בזירה הציבורית במכון ון ליר בירושלים

מרכז אדוה לחקר החברה בישראל

מרכז מהות – מידע, הדרכה ותעסוקה לנשים

מרכז דפנ"ה – מיסודה של התכנית ללימודי מגדר באוני' בר אילן

נעמ"ת

פרופיל חדש

עמותת גרנית

עמותת סידרה

קול האישה

קולך – פורום נשים דתיות

רוח נשית – עצמאות כלכלית לנשים נפגעות אלימות

שדולת הנשים בישראל

תנועת אחותי למען נשים בישראל

תנועת אנשים – התנועה לקידום שוויון בישראל

Just vision

נוסף על נציגות הארגונים הללו, השתתפו בתהליך עשרות נשים פעילות פמיניסטיות ששותפותן ותרומתן לעיצוב תכנית הפעולה הכוללת הייתה חשובה ביותר וחיזקה באופן ניכר את מגוון הקולות, העמדות והזהויות המבססות את תכניה.

*רשימת הארגונים משקפת השתתפות של נציגות הארגונים בדיונים להכנת תכנית הפעולה הכוללת.